— FOTBAL —

DINAMO BUCUREŞTI 4(2) U.T.A. 1(0)

VICTORIE INDISCUTABILĂ

Ce s-ar fi întîmplat dacă Axente, singur cu Constantinescu în minutul 5, n-ar fi greşit ţinta ? Ce s-ar fi întîmplat dacă Doru Popescu, două minute mai tîrziu, n-ar fi trimis mingea — respinsă la un şut violent a lui Dinu — în bara exterioară, şi ar fi marcat ? Dar, mai ales, ce s-ar fi întîmplat dacă ţîşnirea de sprinter a lui Dumitrache (min. 31), dintr-o poziţie suspectă de ofsaid, nu s-ar fi încheiat cu golul validat de arbitrul Rainea ?

Pentru ca într-o repriză cu îndelungi tatonări (primele 25 de minute), cu spaime reciproce, aceste trei situaţii au decis soarta meciului. O dată deschis scorul, campionii, acuzînd un moral labil, au dat posibilitate dinamoviştilor să sprinteze irezistibil spre victorie. Aceştia au avut în triunghiul Sălceanu—Dumitrache—Radu Nunweiller suprafaţa vervei şi incisivităţii, în Dinu o energie eliberată din chingile postului de fundaş şi în Nelu Nunweiller — în ciuda redebutului sub semnul tracului — un capital moral. Astfel, în min. 36, Sălceanu, lansat pe extrema dreaptă, centrează lung, cu boltă, peste întreaga apărare adversă, la Haidu, aflat în careul mic, dar acesta trimite cu capul mingea peste poartă. Două acţiuni consecutive Radu Nunweiller—Dumitrache (min. 43 şi 44) au atributul fineţei tehnice, dar voléul ultimului a trecut de puţin pe lîngă poarta lui Gornea. Simţind parcă cum — dinspre tuşă — bate vîntul înlocuirii sale, Doru Popescu, care frînase pînă atunci tot ce coechipierii săi lansau pe firul cursivităţii pînă la el, a înscris chiar în finalul primei reprize dintr-un unghi dificil, surprinzîndu-i pe toţi : adversari, coechipieri. Gol cu greutate, însă, pentru că Dinamo a intrat la cabine cu un scor asigurător.

Şi dacă scorul ar fi luat cu adevărat proporţii în repriza secundă, n-ar fi fost de mirare întrucît, practic, s-a jucat la o singură poartă, cea a arădenilor. Minute în şir după reluare, mingea a parcurs traiectoriile cele mai diverse spre buturile lui Gornea, apărarea oaspeţilor fiind complet depăşită de şarjele lui Dumitrache, Sălceanu, Radu Nunweiller, Haidu şi chiar Dinu. Acesta din urmă a şi mărit scorul în minutul 53, apărînd la momentul oportun în faţa porţii lui Gornea şi fructificînd o pasă „trasor" a lui Radu Nunweiller. Apărării echipei campioane, uşor dislocabilă în meciul de ieri, nerămînîndu-i decît să mai spere în Gornea, bare şi... noroc. E adevărat că de la... arbitru U.T.A. îşi luase gîndul, după ce la deschiderea scorului a contestat, zadarnic, poziţia lui Dumitrache. Dar iată că tocmai arbitrul N. Rainea a determinat numărul golurilor dinamoviste. După ce la golul 4 (min. 56 — Lereter, împins în prealabil de Dumitrache, face henţ în careu) a acordat penalty în loc de fault, a anulat — probabil compensatoriu — excelenta acţiune din min. 88 : Radu Nunweiller recuperează balonul, îl protejează cu dezinvoltură într-o cursă prelungită (ca multe altele în acest meci), îl deschide printre Lereter şi Pojoni pe Dumitrache, lansat, şi, deşi şutul decis al acestuia din urmă trimite mingea în plasa lui Gornea, golul este anulat sub pretext de ofsaid.

Astfel încît în această repriză numai golurile lui Dinu şi Domide (acesta din urmă a înscris în min. 73, atunci cînd Dinamo se juca cu adversara sa precum pisica cu şoarecele...) n-au stîrnit discuţii.

Se poate spune, deci, că prin maniera în care a acţionat — joc în mişcare, pe alocuri spectaculos, un „mijloc" inepuizabil şi un plus de de incisivitate — Dinamo a obţinut o victorie indiscutabilă, satisfacţie meritată, dar unele goluri au fost discutabile...

Paul SLĂVESCU

Stadion Dinamo, teren bun, timp excelent, spectatori aproximativ 15 000. Au înscris : **DUMITRACHE** (min. 31 şi 56 din penalty), **DORU POPESCU** (min. 45), **DINU** (min. 53) şi **DOMIDE** (min. 73). Şuturi la poartă : 26—10 (pe poartă 12—2), raportul cornerelor : 9—5.

DINAMO : Constantinescu 8 — Cheran 7, Stoenescu 8, I. Nunweiller 7, Deleanu 6, Dinu 9, Radu Nunweiller 9, Sălceanu 8 (min. 75 Mustăţea), Doru Popescu 6, Dumitrache 9, Haidu 6 (min. 75 Nuţu).

U.T.A. : Gornea 7, — Calinin 6, Lereter 6, Pojoni 7, Broşovschi 6, Petescu 5, Domide 8, Dumbrean 6, Axente 7, Dembrovschi 4 (min. 55 Sima 5), Fl. Dumitrescu 7.

A arbitrat N. RAINEA (Bîrlad) ★★★, ajutat la linie — slab — de R. Cocoi şi bine de Gh. Manole (din Constanţa).

Trofeul Petschovschi (pentru public) : 9.

La tineret-rezerve : Dinamo-U.T.A. 0—0.

Derby-ul n-a fost derby...

(Urmare din pag. 1)

joc — creînd „morişti" şi „carusele" care hărţuiesc apărările pînă cînd cedează.

Secundo : deşi avea şi pînă acum lotul cel mai select (nominal şi valoric), în echipa dinamovistă s-a reînşurubat abia ieri o piesă cardinală — fundaşul libero.

Deşi n-a jucat ca şi pe vremea cînd i se zicea „Nunweiller cel Mare", fostul internaţional a adus în apărare liniştea şi vechea siguranţă a acestei echipe, permiţîndu-ne anticiparea că structura maşinăriei „11"-lui dinamovist se va întări considerabil în viitoarele etape.

Aducînd şi beneficiul „eliberării" lui Dinu, care a zburdat pe tot cîmpul de joc, fiind — şi în fazele de apărare şi în cele de atac — un model de jucător centrocampist, prezenţa lui Nunweiller III poate să constituie „cheia" unor performanţe viitoare ale echipei.

Legînd — în sfîrşit — ziua de ieri de cea de miercuri, sperăm că această sîmbătă va declanşa mai aprig (din motive comune dar şi... deosebite) ambiţiile celor două echipe, pe care le-am dori în „zi de graţie" în faţa redutabilelor echipe Steaua roşie Belgrad şi F. C. Liverpool.

O EXPERIENŢĂ VALOROASĂ

CONCURSUL „PLAIURI SUCEVENE" — LA A IV-a EDIŢIE

În cele aproape 100 de comune şi sate din judeţul Suceava activitatea sportivă a cunoscut, în ultimii ani, o deosebită amploare. În afara elevilor şcolilor care sub îndrumarea profesorilor de educaţie fizică sînt antrenaţi în diverse competiţii, tinerii din întreprinderi agricole de stat şi din C.A.P.-uri, cei din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, constituiţi în asociaţii sportive săteşti şi-au găsit în exerciţiile fizice un excelent mijloc de reconfortare. Acesta a fost punctul de plecare al unei competiţii care avea să devină tradiţională : **„PLAIURI SUCEVENE"**. Iniţiatori : Comitetul judeţean U.T.C. şi Comitetul pentru cultură şi artă, în colaborare cu Consiliul judeţean pentru educaţie fizică şi sport. Întrecerea şi-a încheiat, recent, a IV-a ediţie. O scurtă retrospectivă ne oferă cîteva elemente edificatoare în ceea ce priveşte succesul de care ea s-a bucurat. Pînă acum patru ani nu se putea vorbi, în judeţul Suceava, de existenţa unei baze materiale a sportului sătesc. Acum, în numeroase localităţi, tineretul are la dispoziţie stadioane, popicării acoperite, piste de atletism. Concursul „Plaiuri sucevene" a declanşat o adevărată întrecere, a mobilizat organele locale de stat, organizaţiile U.T.C., conducerile întreprinderilor, într-o susţinută acţiune patriotică. La Moldoviţa a fost amenajat un teren de fotbal cu tribună acoperită, cu toate anexele necesare (vestiare şi duşuri, camere pentru arbitri şi jucători etc.), un teren de volei şi o popicărie. A fost suficient ca vecinii locuitorilor din Moldoviţa, tinerii din Frasin să se deplaseze aici, cu ocazia unei faze a „Plaiurilor sucevene", pentru ca iniţiativa să fie însuşită şi de ei. După scurt timp, în vatra comunei Frasin se amenajează terenuri de fotbal, handbal şi volei. Reacţia „în lanţ" a continuat : au apărut amenajări sportive la Vama, la Fundu Moldovei, la Dolhasca, Liteni, Molid.

Acesta ar fi, deci, un prim cîştig — şi nu este de loc mic — al introducerii competiţiei „Plaiuri sucevene". Am asistat, apoi, an de an, la o diversificare a ramurilor sportive practicate de tineri. Dacă la început se juca numai fotbal, acum în toate comunele există echipe de volei, de handbal ; atletismul are adepţi înfocaţi, iar ciclismul, oina şi trîntele nu lipsesc din programul nici unei competiţii. De altfel acestea sînt disciplinele sportive la care s-au întrecut cei 30 000 de tineri, participanţi la ediţia 1970 a „Plaiurilor".

Experienţa judeţului Suceava este deosebit de valoroasă. Ea dovedeşte că iniţiativa locală este hotărîtoare în atragerea zecilor de mii de tineri şi tinere pe terenurile de sport, în amenajarea cu contribuţie patriotică, a unei baze sportive.

Prof. Mihai DRAGOMIRESCU

DOPINGUL — O CRIMĂ ÎN LUMEA SPORTULUI

Înaintea represiunii — campanie de informare!
Răspunderea medicilor şi a antrenorilor

Se vorbeşte din nou foarte mult despre doping, despre amărăciunea pe care o provoacă, despre inechitatea pe care o creează, despre urmele tragice pe care le lasă.

Unii sportivi simt nevoia, după concurs (sau între probe), a unei rapide refaceri şi nu se mulţumesc cu odihna, ci caută produse de reparaţie, cele care le redau mijloacele fizice pentru moment pierdute. Ei iau produse analgezice, tranchilizante, decontractante, barbiturice, a căror folosire, sub control medical, *ar putea părea normală, în cazuri bine stabilite.*

Alţi sportivi simt nevoia, înainte de concurs, a unei superexcitaţii, a unui stimulent puternic şi nu se mulţumesc cu virtuţile propriei voinţe, ci caută produse chimice care sporesc pe moment, în ziua şi la ora dorită, capacitatea fizică. Ei iau (procurîndu-şi-le de obicei pe sub mînă) amfetamine, produse de sinteză a căror compoziţie e asemănătoare cu adrenalina şi care au acţiune directă asupra sistemului nervos central.

În sfîrşit, sportivi din disciplinele grupate sub titlul „atletică grea" (luptători, halterofili, boxeri din categoriile mari, inclusiv aruncătorii de greutate, disc, ciocan) simt nevoia unei creşteri rapide a propriei lor mase musculare şi nu se mulţumesc cu efectele educaţiei fizice sistematice, ci caută posibilităţi de spor spectaculos în greutatea şi, implicit, puterea corporală. Ei urmează o cură de mai lungă durată cu produse steroide anabolizante (a căror invenţie — diabolică, *nu* dianabolică — *şi-o revendică medicul american John Ziegler, din Maryland, care a experimentat-o, cu dureroase concluzii, asupra unor halterofili dintr-un club californian. „Înghiţeau pastilele* ca pe bomboane" — *declara dr. Ziegler înainte de a constata, cu stupoare, grave afecţiuni şi atrofii la subiecţii săi).*

Moda — şi totodată pericolul — tratamentului cu „anabolica" a fost cu ani în urmă revelată de atletul suedez Ricky Bruch, care s-a oprit la timp (ceea ce n-au făcut unii decatlonişti vest-germani). De curînd, celebrul campion olimpic Parry O'Brien (S.U.A.) a recunoscut într-un interviu acordat ziarului „l'Equipe" că şi el a folosit mijloace (nepermise) de întărire artificială a musculaturii. „În 1964 — *spune* O'Brien — am înghiţit în 8—9 luni vreo 8 litri de anabolica şi am ajuns la greutatea mea maximă de 125 kg. În acest fel mi-am îmbunătăţit rezultatele, aruncînd greutatea regulat la 19,40—19,50 m. Dar în acelaşi timp mi-au slăbit reacţiile, am devenit nervos, nu mai aveam somn şi ca urmare am scăpat ocazia de a atinge şi eu 20 m. De aceea ,după Tokio, la fel ca Randy Matson şi discobolul Al. Oerter, am încetat să mai înghit droguri".

Parry O'Brien socoteşte drept un *noroc faptul că a urmat cura de anabolice sub control medical, aşa cum au făcut şi* Hal Connolly (ciocan) *şi* Rink Babka (disc). *Ceea ce nu-i scuteşte pe toţi de acuzaţia de doping. În această problemă nu este permis să prevaleze nici scuzele, nici ipocrizia, nici chiar valoarea performanţelor.* Savantul suedez Rörstrand a prezis — *pe baza unor calcule statistice biologice* — că în curînd recordul mondial la aruncarea greutăţii (*deţinut de Matson cu 21,78*) va fi îmbunătăţit substanţial, ajungînd pînă la 24,61 m. *Chiar şi această uluitoare performanţă nu este demnă de onoruri dacă ea va fi obţinută cu sacrificiul sănătăţii unui atlet sau a mai multora. Performanţele din retortă sînt la fel de reprobabile ca şi lipsa de loialitate elementară faţă de adversarul pe care-l învingi cu mijloace necinstite.*

În majoritatea disciplinelor sportive, regulamentele au început să prevadă paragrafe stigmatizînd dopajul sub o formă sau alta. Aceasta este o luptă legală (şi din păcate adesea formală) împotriva inechităţii, o luptă mult handicapată şi diluată în eficacitate de progresul concomitent al industriei farmaceutice în acest domeniu, de efectul nociv al unor cercetări pseudoştiinţifice.

Împotriva dopingului se cer măsuri intransigente de represiune. În condiţiile unei concurenţe neloiale şi a penuriei mijloacelor de analiză, considerăm că împotriva acestei crime care este dopingul se impune în primul rînd o vastă campanie de informare. *Sportivul avertizat va fi de două ori mai ferit de a cădea în păcat.*

DESTĂINUIŢI SPORTIVULUI (şi nu-i tăinuiţi, dimpotrivă, aceasta) *CĂ PRODUSELE STIMULATOARE* (de genul amfetaminelor) *ANULEAZĂ SENZAŢIA MOMENTANĂ DE OBOSEALĂ, DAR NU-I SUPRIMĂ EFECTELE ÎNTÎRZIATE (de aceea, după euforia de moment urmează o netă depresiune). SPUNEŢI-I SPORTIVULUI CĂ, ÎN ANUMITE DOZE ŞI DUPĂ UN ANUMIT TIMP, „STIMULATOARELE" POT PROVOCA ULCERE, LEZIUNI, HEMORAGII CEREBRALE, PARANOIA, ACCIDENTE CARDIOVASCULARE.*

Destăinuiţi sportivului că ingurgitarea produselor anabolizante, cu steroidele lor, poate provoca tulburări grave, afecţiuni ale ficatului, rinichilor şi prostatei.

Şi veţi vedea că atunci, la sportivul însuşi, va funcţiona mult mai prompt reacţia defensivă, instinctul de conservare. Dar nici nu lăsaţi totul pe seama sportivului, adesea prea tînăr, prea naiv, prea credul, prea neexperimentat. Sarcina (şi răspunderea) de apărători ai sănătăţii sportivilor este în primul rînd a dumneavoastră : antrenori şi medici sportivi ! *Curmaţi acţiunea care otrăveşte nedemn, lumea sportului, această lume presupusă a fi a sănătăţii depline, molipsitoare.*

B. VLĂDESCU

Posibilităţile şi perspectivele alpiniştilor noştri

Sînt buni alpiniştii noştri ? Au atins un nivel internaţional ? Pot înfrunta cu succes vestitele trasee din Alpi sau piscurile veşnic înzăpezite din Himalaya ?

Iată cîteva întrebări la care ar fi dificil de răspuns, lipsind suficienţi termeni de comparaţie. Pentru a putea cît de cît să găsim nişte răspunsuri, am profitat şi de vizita făcută în Bucegi de alpiniştii străini, invitaţi la a 3-a ediţie a întîlnirii internaţionale organizată de F.R.T.A. Printre oaspeţi au fost de data aceasta şi cîţiva căţărători cu experienţă acumulată pe marii munţi ai lumii. Ei au parcurs o parte din traseele din Bucegi şi au putut să le aprecieze dificultatea ; au văzut la lucru pe alpiniştii noştri (în cadrul Alpiniadei) şi au putut să le compare posibilităţile. Putem spune deci că părerile lor sînt autorizate şi obiective. Primul interlocutor al nostru a fost RADOVAN KUCHAR, unul din cei mai buni alpinişti cehoslovaci ai anilor 50 şi 60. De fapt, Kuchar a venit anul acesta pentru a doua oară în Bucegi, el făcînd parte din echipa care ne-a vizitat în 1954. La un interval de 16 ani el a revăzut deci pe alpiniştii noştri constatînd : **„Fără îndoială alpiniştii români au realizat progrese. O dovedeşte şi tehnica lor de căţărare şi dificultatea traseelor noi. Cred că dezvoltarea alpinismului românesc merge pe un drum bun".** În ce priveşte traseele pe care alpiniştii cehoslovaci le-au escaladat, Kuchar a declarat : **„Fisura albastră (directa) este un traseu foarte greu şi foarte interesant. El se poate compara cu cele mai mari şi mai dificile trasee din Alpi. Cred de altfel că terenul alpin al Bucegilor poate interesa pe toţi alpiniştii buni din Europa pentru şcoală. În general în Alpi se „lucrează" în granit sau în calcar, iar uneori în gresie. Conglomeratul Bucegilor este altceva, pretinde o tehnică specifică şi fiecare alpinist care vrea să fie complet trebuie să fie interesat de cunoaşterea şi exersarea ei".**

VACLAV BAJER (31 ani, 12 de alpinism) şi PAVEL STRIBRNY (20 ani, 4 de alpinism şi speologie), cei doi componenţi ai corzii care au escaladat Fisura Albastră pe traseul direct, au fost de acord cu părerile lui Kuchar, dar au ţinut să adauge că **„În acest traseu nu am dat de o porţiune foarte dificilă, căci tot traseul este pretenţios. Partea cea mai frumoasă o constituie însă tavanul mare, foarte aerian şi expus".**

Micul grup al alpiniştilor polonezi prezent la reuniunea internaţională de la Buşteni a ţinut şi el să ne precizeze prin conducătorul lui ADAM UZNANSKI : **„Cu siguranţă alpiniştii români au o bună tehnică de căţărare pe stîncă. Şi nu este de mirare, cunoscînd dificultatea escaladelor în conglomerat. De altfel nu cunosc în Europa o stîncă asemănătoare cu a Bucegilor şi ea pune probleme serioase celor care iau prima oară contact cu ea. Dacă se vor familiariza cu escaladele de iarnă (care în condiţiile din Carpaţi sînt asemănătoare cu ascensiunile vîrfurilor de 6000 m), alpiniştii români se pot gîndi să atace munţii mari ai lumii".**

Iată, deci, ceea ce bănuiam numai este confirmat de oameni cu experienţă : alpiniştii noştri au ajuns la o tehnică superioară, cu nimic mai prejos decît a celor mai buni din acest sport al curajului. Ei pot înfrunta, cu succes, cele mai dificile trasee de stîncă şi cu o pregătire adecvată ei pot ataca cu succes şi trasee cu dificultăţi mult sporite. Să sperăm că anii viitori le vor aduce aceste satisfacţii. Ele nu vor fi numai o răsplată cuvenită, ci — cu siguranţă — şi pasul pe treapta cea mai înaltă a valorilor acestui sport fără spectatori, dar cu realizări care uimesc.

O şcoală de alpinism în conglomeratul Bucegilor cu alpinişti invitaţi din ţările care îşi împart Alpii ar putea reprezenta — prin reciprocitate — deschiderea pentru alpiniştii noştri a traseelor din Dolomiţi, din „acele" Chamonix-ului sau Alpii Bernezi. Ar fi totodată o acţiune care ar introduce Bucegii în circuitul alpinismului internaţional, ceea ce — fără îndoială — ar însemna mult pentru alpinismul şi turismul nostru de munte.

Gh. EPURAN

— ŞAH —

INSTANTANEE DE LA FINALĂ

Pe măsură ce se apropie jumătatea campionatului, raportul de forţe dintre concurenţi începe să se contureze. Forma bună a lui VICTOR CIOCÂLTEA este evidentă ; deţinătorul titlului a realizat 8 puncte din primele zece partide şi promite, judecînd după calitatea şi uşurinţa cu care joacă, să continue în acelaşi ritm, ceea ce pune probleme dificile concurenţilor. Vechii săi rivali, FLORIN GHEORGHIU şi THEODOR GHIŢESCU sînt obligaţi să depună eforturi pentru a nu fi distanţaţi.

În cadrul acestor eforturi se situează interesanta întîlnire dintre **Florin Gheorghiu** şi tînărul **Mihai Ghinda**, aflat de asemenea, în momentul disputării partidei, în plutonul fruntaş (cu 3 victorii şi nici o înfrîngere).

Începutul partidei (Alb : **Gheorghiu**, Negru : **Ghinda**) părea să anunţe intenţiile agresive ale negrului, prin alegerea deschiderii **(1. e4 g6 2. d4 Ng7 3. Cc3 c6 4. Cf3 d6 5. Nc4 Cf6 6. e5 d:e5 7. C:e5 0—0 8. 0—0 Cbd7)** — o variantă bine cunoscută a apărării iugoslave. În această poziţie manualele recomandă 9. Ng5, 9. f4 sau 9. De2. Florin Gheorghiu a ales altă continuare **(9.h3)** la care reacţia lui Ghinda a fost neaşteptată. În loc să continue lupta strategică prin 9... Cb6 10. Nb3 a 5 11. a4 Cfd5 !, el a preferat o variantă aparent simplificatoare, care l-a dus, însă, la un final dezavantajos **(9... Cd5 10. C:d5 e:d5 11. N:d5 C:e5 12. d: e5 e6 ! ?)**. Dacă această ultimă mutare este necesară, atunci este evident că linia de joc aleasă de negru nu este bună **(13. Nf3 Dc7 14. Dd6 ! N :e5 15. D:c7 N: c7 16. Ne3)**. Albul a obţinut un avantaj poziţional minimal care obligă pe adversar la o apărare dificilă **(16... e5 17. a4 Te8)**. Nu mergea 17... Ne6 18. N:b7 Tab8 19. Nd5 T:b2 20. Nb3 şi turnul e prins **(18. Nd5 a6 19. a5 Tb8 20. Na7 Ta8 21. Nc5 Tb8 22. Tfd1 Nc6 23. C4 Tbd8 24. N:b7 N:c4 25. T:d8 T:d8 26. Nb6)**. Cu mijloace simple, albul a obţinut ameninţări decisive. **(26... N:b6 27. a:b6 Tb8 28. N:a6 Ne6)** Pierde imediat, dar şi după 28...Nd5 29. Ta5 ! finalul nu se putea salva **(29. b7 Nd5 30. Ta5 N:b7 31. Tb5)** şi negrul a cedat.

Ghinda are excelente cunoştinţe teoretice (şi o foarte bună memorie) ceea ce îi permite să înregistreze unele victorii pe deschidere, ca de exemplu în partida cu **Bena** (negru). S-a jucat o variantă interesantă din apărarea franceză **(1. e4 e6 2. d4 d5 3.Cd2 Cf6 4. e5 Cfd7 5. Nd3 c5 6. c3 Cc6 7. Ce2 Db6 8. 0—0 c: d4 9. c:d4 C: d4 10. C:d4 D:d4 11. Cf3)** Sacrificiul acesta de pion este bine cunoscut dintr-o partidă a lui Korcinoi. Cu ajutorul lui jucătoarea noastră **Gertrude Baumstark** a cîştigat o partidă la Maria Nagy, în meciul cu Iugoslavia din 1968 **(11... Db6 12. Da4 a6 13. a3 Da7)** Pentru a se feri de ameninţări, negrul recurge la o manevră greoaie **(14. Nd2 b5 15. Df4 h6 16. Tac1 Cc5 17. Nc2 Nb7 18. Ne3 Db8 19. Ng6 !)** O lovitură tactică simplă, care dezorganizează apărarea **(19.. f:g6 20. N:c5 g5 21. Dg4 Rf7 22. Cd4 D:e5 ? 23. Tce1)** şi negrul a pierdut repede.

★ ★ ★

Între fruntaşii clasamentului se află şi timişoreanul ILIJIN, care aduce în acest campionat un spirit pragmatic, pigmentat cu numeroase idei tactice originale. Una dintre victimele sale a fost maestrul Neamţu care, în poziţia din diagramă, a crezut că cea mai bună cale de a-şi valorifica pionul în plus este schimbul damelor **(26. Dh4 ? D:h4 27. g:h4 Ne7)** El a subestimat, însă, contraşansele negrului pe flancul regelui, care s-au dovedit cu mult mai primejdioase decît se părea la prima vedere **(28. a4 N:h4 29. a5 b:a5 30. T. a5 e5 !)** O idee tactică foarte frumoasă. Acum era absolut obligatoriu 31.Te3, dar albul nu sesizează primejdia **(31. Ta6 ? e3 ! !)** În mod neaşteptat, negrul capătă un atac teribil de mat... **(32. T: e3 T:e3 33. f:e3 Te7 34.C:d6 T:e3 35. Ta8 + Rh7 36. Te8 Tf3)** şi albul a cedat.

Negru : ILIJIN

Alb : NEAMŢU

★ ★ ★

În încheiere, două K.O.-uri tehnice, amuzante pentru spectatori, dar neadmisibile pentru nivelul de joc al unei finale de campionat naţional.

Kertesz — Neamţu : 1 d4 Cf6 2. c4 c5 3. d:c5 e6 4. Cf3 N:c5 5. Cc3 d5 6. c:d5 e:d5 7. Ng5 d4 8. Ce4 ? ? C:e4 ! şi albul a cedat deoarece la 9. N:d8 urmează 9... Nb4 + 10. Cd2 C:d2 şi negrul cîştigă o figură, „Combinaţia" face parte din ABC-ul şahului...

Pavlov — Buză : 1. e4 c5 2. Cf3 Cc6 3. d4 c:d4 4. C: d4 Cf6 5. Cc3 d6 6. Ng5 Nd7 7. Dd2 Tc8 8.f4 C:d4 9. D: d4 Da5 10. e5 d:e5 11. f:e5 Nc6 12. b4 Da3 ? ? şi negrul a cedat în acelaşi timp, deoarece urmează Nc1 şi se pierde dama...

S. SAMARIAN

MAI MULT SPIRIT ORGANIZATORIC ÎN SPORTUL DE PERFORMANŢĂ SIBIAN

De curînd, Consiliul judeţean pentru educaţie fizică şi sport Sibiu a analizat într-o şedinţă plenară activitatea sportivă de performanţă desfăşurată de Şcoala sportivă „Şoimii" şi de C.S.M. Sibiu pe anul 1970. Şedinţa la care au participat reprezentanţi ai conducerii de partid locale, C.N.E.F.S. şi ai inspectoratului judeţean şcolar, a evidenţiat, atît prin darea de seamă prezentată de prof. L. Hărţău — vicepreşedintele C.J.E.F.S., cît şi prin cuvîntul participanţilor, părţile pozitive, dar mai ales aspecte importante de muncă, unde trebuie substanţial îmbunătăţită activitatea. Vom încerca mai jos să redăm cîteva din aceste probleme.

Şc. sportivă „Şoimii" Sibiu, după aproape doi ani de la înfiinţare, a ajuns de la 12 grupe în primul an, la 28 grupe repartizate pe opt discipline : atletism 6, box 3, fotbal 5, haltere 3, handbal 3, lupte 3, rugby 2, schi 3. Rezultatele obţinute, deşi satisfăcătoare la anumite secţii (box, lupte, handbal, rugby), pe ansamblul şcolii ar fi putut fi mult mai bune, în condiţiile unei organizări superioare a muncii. Astfel, multe din secţii, şi nu întîmplător cele deficitare, au fost încadrate cu antrenori plătiţi cu ora, în loc să fie angajaţi specialişti cu norme întregi, care să se simtă legaţi şi să răspundă direct de colectivul cu care lucrează. Numai la atletism, pentru două norme de bază au fost încadraţi 6 profesori plătiţi cu ora. Şi nu este singurul exemplu. Lipsa de eficienţă a acestei soluţii (12 cadre plătite cu ora) a fost sesizată şi începînd din acest an au mai rămas doar 3 cazuri, care sînt pe cale de a fi rezolvate.

Este drept că Şcoala sportivă „Şoimii" nu dispune de o bază proprie. Nici nu este posibil ca fiecare nouă unitate şcolară să fie de la început sau într-un termen scurt dotată cu o bază sportivă corespunzătoare. Ceea ce izbeşte însă de la prima vedere este lipsa de colaborare, de înţelegere pentru folosirea capacităţilor maxime existente în sălile de sport de la Sibiu, mai precis absenţa unui dispecerat făcut în această direcţie de Consiliul judeţean. În timp ce secţiile şcolii lucrează prin vestiare, (rugby), prin parc (atletism şi schi), în multe săli sportive sibiene (Liceul agricol, Textila, Şc. forestrieră) nu se poate intra. Sînt ca nişte feude închise, în folosinţa exclusivă a celor ce le au în administrare. Bază proprie deci, nu există. Dar nici măcar un sediu corespunzător, o magazie pentru depozitarea echipamentului spre a nu mai fi lăsat în custodia magazinelor de unde este achiziţionat, nu pot fi găsite? Să fie, oare, atît de greu de rezolvat ? Organele locale, inspectoratul şcolar ce cred ?

Nici selecţia nu se face ştiinţific şi cu tragere de inimă (cu mici excepţii, la atletism, handbal), ca şi cum „Şoimii" n-ar fi unitatea de performanţă a şcolii profesionale şi a liceelor industriale.

Iată pe scurt principalele deficienţe subliniate de vorbitori (profesorii Baru, Tudoran, Dobrescu, Răileanu). Cu calm, cu bunăvoinţă şi sprijin local ele îşi pot găsi însă soluţia şi atunci rezultatele — repetăm, pe ansamblu satisfăcătoare — vor deveni şi mai bune.

★

C.S.M. Sibiu este singurul club sportiv judeţean de performanţă, posesorul unicului teren gazonat. Activitatea sa este organizată pe 8 secţii (atletism, box, călărie, handbal, haltere, rugby, volei) din care două — fotbalul şi călăria — dau un randament deosebit, tocmai pentru că sînt singurele ce au antrenori angajaţi cu normă întreagă. (prof. Mircea Neagu a redresat fotbalul, A. Purcherea — călăria). La celelalte... plata cu ora şi... rezultate ca atare. 10 antrenori plătiţi cu ora ! Profesorii sibieni preferă învăţămîntul, ocolind secţiile clubului unde îi aşteaptă răspunderi, dar şi mari satisfacţii. Însuşi metodistul clubului (prof. M. Vasile) s-a retras în învăţămînt.

Anumite secţii — handbalul, de pildă — care dispun de bune condiţii, nu-şi pot explica evoluţia neconcludentă. Pe undeva, instruirea e de vină. Înseşi obiectivele conducerii clubului : supravieţuirea în divizia A (handbal, rugby) reflectă mentalitatea mediocrităţii. Alte secţii, ca atletismul, au un număr redus de sportivi (4), şi nu pot oferi nici măcar iluzia unui nucleu de performanţă. Doi săritori cu prăjina, Schenn şi Dinu (4,50 — 4,53 m) nu pot astupa vidul celorlalte specialităţi.

Nu este exclus ca forţele actuale — şi ele destul de modeste — să se risipească fără folos pentru prea multe discipline sportive, în timp ce o regrupare pe cîteva sporturi specifice ar readuce clubul şi implicit şi Sibiul pe linia marilor performanţe. Deocamdată nu ne mirăm că aportul preconizat pentru J.O. 1972 nu este de loc conform cu reputaţia acestei unităţi sportive.

Contingentele de mîine ale secţiilor — insuficient sprijinite — au de acum înainte în Şc. sportivă Şoimii un izvor nesecat, cu condiţia unei selecţii atente şi a unei munci de instruire corectă şi, mai ales, continuă.

C.S.M. este o unitate de performanţă importantă în mişcarea sportivă sindicală. Unele din succesele sale sînt promiţătoare. Desigur, alta ar fi situaţia dacă obiectivele de performanţă ar fi realizate integral şi nu în proporţie de 50%.

★

Spaţiul nu ne-a îngăduit să trecem în revistă şi multe realizări pe acest tărîm, dăruite de aceste unităţi ale sportului sibian. Dar insistînd mai mult asupra lipsurilor, avem credinţa că dăm o mînă de ajutor la redresarea situaţiei. Deocamdată, principalul cuvînt de ordine pentru sportul sibian rămîne : organizare, organizare, organizare.

Mihai BIRA

Unde mergem

ATLETISM : Parcul sportiv „23 August", de la ora 10 : faza pe municipiu a campionatului republican de cros.

BASCHET : Teren Floreasca, de la ora 9 : Rapid II — Politehnica Braşov (f. B), Arhitectura — Universitatea Iaşi (f. B), Universitatea — Voinţa Constanţa (f B).

BOX : Sala Floreasca, de la orele 15 şi 19 : meciuri în cadrul campionatului republican, individual.

CANOTAJ : Lacul Herăstrău, ora 9 : concurs de închidere a sezonului.

FOTBAL : STADIONUL REPUBLICII, ora 10.15 : Progresul Bucureşti — Petrolul Ploieşti (tineret) ; ora 12.30 : Progresul Bucureşti — Petrolul Ploieşti (div. A) ; TEREN C.P.B., ora 11.00 : C. P. Bucureşti — Flacăra Moreni (Cupă) ; TEREN VOINŢA, ora 11.00 : Voinţa Bucureşti — Automobilul Focşani (div. C) ; TEREN LAROMET, ora 9.30 : Laromet Bucureşti — Prahova Ploieşti (J) ; ora 11.00 : Laromet Bucureşti — Prahova Ploieşti (div. C) ; ora 13.00: Tehnometal Bucureşti — Petrolul Ploieşti (F) ; TEREN FLACĂRA ROŞIE (DUDEŞTI), ora 11.00 : Fl. roşie Buc. — Delta Tulcea (div. C) ; ora 13.00 : Fl. roşie Buc. — Delta Tulcea (J) ;TEREN SP. MUNCITORESC, ora 11.00: Sp. Muncitoresc Buc. — Comertul Alexandria (div. C) ; TEREN GLORIA, ora 11.00 : Maşini unelte Buc. — Chimia Tr. Măgurele (div. C) ; ora 13.00 : Maşini unelte Buc. — Olimpia Giurgiu (J) ; TEREN STEAUA (Ghencea), ora 9.30: Steaua Buc. — Sp. studenţesc Buc. (J) ; STADION METALUL, ora 13.00 : Metalul Bucureşti — Unirea Tricolor Brăila (J) ; TEREN ELECTRONICA, ora 9.30 : Electronica Buc. — Şc. Sp. nr. 2 Buc. (J) ; STADION DINAMO, ora 9.30 : Dinamo Buc. — Steaua „23 August" Buc. (J).

GIMNASTICĂ MODERNĂ : Sala Tineretului, de la ora 8.30 (cat. I şi II) şi ora 16 (cat. maestre) — faza pe municipiu a campionatului republican.

HOCHEI PE IARBĂ : Terenul Electra, de la ora 9.30 : etapa a II-a a Cupei municipiului Bucureşti.

POPICE : Arena Giuleşti, de la ora 8 : Rapid Bucureşti — Olimpia Reşiţa (m), meci de divizia A.

RUGBY : Stadion Ghencea, de la ora 10.00 : Dinamo — Agronomia Cluj şi Steaua — Rulmentul Bîrlad (în cadrul etapei a VII-a a diviziei A).

ŞAH : Aula Bibliotecii centrale universitare (Piaţa Palatului), ora 16 : runda a XII-a a finalei campionatului republican masculin.

SCRIMĂ : Sala Floreasca II, orele 9 şi 18.30 : concurs internaţional de spadă (echipe).

VOLEI : Sala Dinamo, de la ora 10 : Dinamo — Viitorul Bacău (m. A), Medicina — Universitatea Cluj (f. A) : sala Giuleşti, de la ora 8 : Universitatea — Sănătatea Tîrgovişte, Spartac — Voinţa Braşov (f. B), Rapid — Universitatea Craiova (f. A), Medicina — Politehnica Iaşi (m. B) : sala Constructorul, de la ora 10 : Viitorul — Voinţa Constanţa.

YACHTING : Lacul Herăstrău, de la ora 9 : „Cupa Electrica".